

حسین نامی ساعی

من آقای دقیق و آزمایشگاه علوم

در راه مدرسه بودم، فکرم مشغول
بود: امروز ساعت چند از
خواب بلند شدم؟ فاصله
خانه تا مدرسه چقدر
است؟ و چقدر طول
می‌کشد تا این مسیر را
طی کنم؟ همین الان
سرعتم چقدر است؟ امروز
ها چقدر سردوتر از دیروز
بود؟ امسال نسبت به سال
گذشته قدم چقدر بلندتر
شده است؟ امسال وزنم
چقدر بیشتر شده است؟ و
سؤال‌هایی مانند این‌ها دائم
از ذهنم می‌گذشت.

خوب که دقت کردم، دیدم برای
پاسخ دادن به همه این سوال‌ها، باید
اندازه یا اندازه‌های چیزی را به دست
بیاورم و آن اندازه‌ها را با عددی بیان و با
یکدیگر مقایسه کنم.

با این فکرها به مدرسه رسیدم. آن روز زنگ اول ریاضی
و زنگ دوم علوم تجربی داشتیم. مثل همیشه، کلاس علوم
در آزمایشگاه تشکیل می‌شد و مطابق معمول آقای دقیق، معلم
علوم‌مان، قبل از ما در آزمایشگاه بود. اتفاقاً درس آن روز اندازه‌گیری
بود. راستش را بخواهید، خیلی دوست داشتم که رابطه بین سوال‌های توی
فکرم، آزمایشگاه علوم و ریاضی را پیدا کنم.

گشت و گذاری در آزمایشگاه علوم

این اولین باری بود که در سال جدید به آزمایشگاه علوم می‌رفتیم. آقای دقیق به عمد چند
دقیقه‌ای ما را در آزمایشگاه به حال خودمان گذاشت تا با فضای آزمایشگاه آشنا شویم. همه
چههای سرگرم مشاهده و چرخیدن در گوش و کنار آزمایشگاه شدند. من نیز به دقت به جای جای
آزمایشگاه نگاه می‌کردم، انگار در آزمایشگاه، عددها و معیارهای اندازه‌گیری بیشتر از مواد و وسائل برای
من خودنمایی می‌کردند! البته این خودنمایی بی‌دلیل هم نبود، چرا که کمتر وسیله آزمایشگاهی را می‌دیدم
که روی آن اثری از واحدهای اندازه‌گیری و اعداد نباشد. لوله‌های آزمایش عدددار، پی‌پت، استوانه و وسائل مدرج
نظیر قطره‌چکان، بالن حجمی، بورت، دماسنچ، لیوان آزمایشگاهی، خط‌کش آزمایشگاهی، کولیس، ترازو، ولتسنچ،
آمپرسنچ، وغیره... انگار عده‌ها زبان وسائل آزمایشگاهی بودند و بدون عدد نمی‌توانستند با ما صحبت کنند و
منظورشان را بیان کنند!

اندازه‌گیری چیست؟

- با صدای آقای دقیق،
که پرسید: «بچه‌ها، آیا
می‌دانید اندازه‌گیری
چیست؟»، از افکار خود
بیرون آمد. هر کس
نظری می‌داد:
- روشی برای بیان اندازه‌ها؛
- پیدا کردن اندازه‌گیری؛
- تشخیص یک خاصیتی
در چیزی؛
- باید از وسیله اندازه‌گیری
استفاده کنیم؛
- ...

بعد از اینکه بچه‌ها نظرات
درست یا نادرستشان را
گفتند، مثل همیشه آقای
دقیق از نظرات آن‌ها
استفاده کرد و پاسخ
پرسشی را که پرسیده
بود گفت: «اندازه‌گیری
مشخص می‌کند یک شیء
چه مقدار از یک ویژگی
برخوردار است. برای
اندازه‌گیری، اول باید آن
چیزی که قرار است اندازه
بگیریم را مشخص کنیم
و دقیقاً بشناسیم. یعنی
ماهیتش را درک کنیم، و
روش اندازه‌گرفتن آن را
پیدا کنیم و برایش ابزار
مناسب بسازیم. و قبل از
همه باید...».

یکا یا واحد اندازه‌گیری

آقای دقیق پس از مکثی، ادامه داد: «... باید معیاری برای اندازه‌گیری داشته باشیم.
می‌دانید منظورم چیست؟»

یک لحظه همه ساكت شدند و به فکر فرو رفتند!
تا اینکه یکی - دونفر از بچه‌ها که درس ریاضی دبستان را به خاطر
داشتند گفتند: «باید یک واحد یکسان و مشخص برای اندازه گرفتن
یک چیزی مثل طول، تعیین کنیم تا همه حرف هم را بفهمیم و بتوانیم
اندازه‌های مان را مقایسه کنیم.»

آقای دقیق، آفرین بلندی به آن‌ها گفت و ادامه داد: «یکا یا واحد
اندازه‌گیری، پیمانه و معیار اندازه‌گیری یک خاصیت مشخص و یکی از
جنبهای مشترک است که در همه اندازه‌گیری‌ها وجود دارد. دانشمندان
توافق کرده‌اند برای آنکه نتایج حاصل از اندازه‌گیری‌های مختلف با هم
قابل مقایسه باشند، واحدهای معینی برای هر خاصیت تعریف و تعیین
کنند. آن‌ها نتیجه گرفته‌اند که یکا (واحد) اصلی اندازه‌گیری هر کمیت
باید به گونه‌ای باشد که در شرایط فیزیکی تعیین شده و عادی، تغییر
نکند و در دسترس باشد. به‌طور نمونه واحد استاندارد یک کیلوگرم
برای اندازه‌گیری جرم یک جسم در جایی - مثل یک موزه - نگهداری
شود که از هرگونه تغییر و تحول و دستکاری در امان باشد.»

با بعضی از یکاهای اندازه‌گیری آشنا شویم

برخی از کمیت‌های اصلی و واحدهای آن در دستگاه بین‌المللی یکاهای
عبارت‌اند از:

نماد واحد	یکا (واحد) کمیت	کمیت
m	متر	طول
kg	کیلوگرم	جرم
s	ثانیه	زمان
K	کلوین	دما
mol	مول	مقدار ماده